

Thinget ere de to bledne vedtagne af Folke-thinget, medens de to andre derimod ere bledne forkaſtede. Det vilde have været Miniſteret ſtedeles fjætt, om alle de ændringer, ſom vare bledne vedtagne her i Thinget, og ſaa vare bledne vedtagne i det andet Thing, og Miniſteret kan ikke betragte dem foreſaaede Lov ſom fuldstændig med de to andre nu igjen i det andet Thing ſamme vedtagne Forændringer. Smidlevtid er det hele Lovforſlag paa den anden Side af en ſaa ſivrig Bølg og til en ſaa ſivrig Gavil for Marinen, at man maa viſſe at ſaa det igjensid, ſelv med de Mangler, ſom det har, under Rigsdagen gaar fra hinanden, hvad den jo nu er nær ved. Jeg ſkal derfor tilraade det ærede Thing at vedtage Lovforſlaget, ſaaledes ſom det nu foreligger. Men jeg maa tillige bemærke, at det ſkeer under Reſervation, for det Forſte af, at Spørgsmaalet om Diæterne for de høiere Claſſer ikke kan anſees for at være endelig afgjort ved den nu vedtagne, men maa komme under Forhandling igjen i næſte Samling, og dernæſt af, at det Retsſpørgsmaal, ſom der har været reift Tvivl om, heller ikke kan anſees for at være afgjort, men ſaaledes ſom Lovforſlaget nu er affattet, ſtaaer hen ſom uafgjort, indtil en nærmere Beſtemmeſe derom bliver truffen.

Krieger: S. Anledning af, hvad den høitærede Marineminifter ſidſt yttrede, vil jeg dog ſige, at jeg kan ikke betvivle, at hans Mening er den, at den Ret, ſom den nuværende Lovgivning hjemler, ikke bortfalder ved den foreſlaaede nye Lov, men at der ganſke viſt heller ikke ved ſamme er kommen nogen ny Betragtning paa den Afgjørelſe, ſom jeg ikke vedrætter, end at den ærede Miniſter anſeer for den rigtige. Det har viſnok ikke været den ærede Miniſters Mening, at erklære, at Spørgsmaalet derom, og ſom ſig blev ſtaaende uafgjort hen, indtil der kom en ny Lov, men kun, at den Afgjørelſe af ſamme, der efter den gjældende Ret, maa anſees for at være den rigtige, vedblivende maa betragtes ſom den rigtige, naagt den ikke har ſaaet en ny Beſtemt Beſkræftelſe ved den nuværende Lovforſlag.

Marineministeren: Min Mening var, at der i det andet Thing er opſtillet den Sætning, at det ved Værnepligtſlovforſlagets Vedtagelſe var endelig beſtemt, hvilke Medens der ſkulde være heelt befarnede og hvilke halv befarnede, og at en Forændring deri alſaa ikke kunde foretages uden ved Lov, men at jeg ikke kunde betragte denne Sætning ſom afgjort, idet Marinen maatte forbeholde ſig den Ret, ſom den nu har til at nedſætte de Folk, ſom ikke findes dygtige til at beklæde den Stilling, ſom de ved Indfaldſen indtage, i en lavere Claſſe. Det er alſaa, om man vil, en Forklaring af Værnepligtſlovforſlaget, hvortom der er Spørgsmaal. Den Ret, ſom Marinen beræber ſig paa at have, kan ikke efter vor nuværende Begreb ſiges at ſtøtte ſig paa en Lov, men den berøber paa en ældre kongelig Reſolution.

Krieger: Jeg vil ikke gaae ind paa Sagens Realitet. Jeg troer, at jeg for ſtillede Spørgsmaalet fuldkomment rigtig, og jeg er overbevist om, at den høitærede Marineminifter mener et ganſke ſimpelt og ligefremt Ja til, hvad jeg ſagde. Det gaar ikke an, at et Spørgsmaal ſkulde i den Forſtand henſtaa uafgjort, at de lovlige Autoriteter ikke ſkulde kunne afgjøre det, for der kom en ny Lov ud. Afgjørelſen maa ſaa gaae i den ene eller i den anden Retning — det taler jeg ikke om — men, naar Spørgsmaalet ligger for, ſaa maa der træffes en Afgjørelſe i Henhold til den gjældende Ret, thi uafgjort kan det ikke ſtaa hen, blot fordi der ikke er kommet en ny Afgjørelſe ved Lov. Det var kun dette, ſom jeg anſaae det for nødvendigt at hævde med Beſtemthed ligeoverfor det noget uklare Utkræver, ſom den høitærede Miniſter brugte, men jeg er, ſom ſagt, overrigt aldeles overbevist om, at han er enig med mig.

Magiſt: Ja, det gjør mig ondt, at den Beſtemmeſe, ſom vi vedtog ved denne Sags forrige Behandling her med Henſyn til de Lovforſlagets § 14 indeholdte forffjelte Sætter af Diæter, ikke er bleven vedta-